

Věčný – dvojí pojetí

Slovo „věčný“ je odvozeno od substantiva „věky“, takže znamená vlastně „věkovitý“, a poukazuje tedy k velmi dlouhým časovým úsekům. Ovšem výklad, že „věčný“ znamená „po věky trvajících“, ten poukaz výrazně zužuje, omezuje a redukuje, protože do něho vsouvá (byť nevyssloveně) jakousi trvajících předmětnost či předmětnou trvalost něčeho, co – na rozdíl od jiných „jsoucích“ či jsoucen – po věky „trvá“. Je tím jakoby předem vyloučeno, že by věkovitě bylo možno pouze „trvat“, a tím jakoby předem vyloučeno, že by něco mohlo trvale „přicházet“, eventuálně „nastávat“. Ale právě proti této skryté tendenci k zpředměťování je nutno vyzvednout „věčnost“, tj. po věky se dějícího „přicházení“, toho, co ještě není jsoucí, tedy čehosi „nepředmětného“ – tedy onu věčně se aktualizující adventivnost nastávání či nadcházení.

(Písek, 081122-1.)